

Odcinek nr 8 - Merci, c'est toujours parfait

bien sûr - oczywiście
sûr - pewny, mogący liczyć
ciao - cześć (na pożegnanie, potocznie)
merci - dziękuję
bonbon - cukierek, czekoladka, słodycz
toujours - zawsze
tout - wszystko
parfait - perfekcyjne, perfekcyjnie, doskonałe, doskonale

Bonsoir, Sara!

Bonsoir, Adam!

Mamy już wieczór, dlatego mówimy bonsoir, a nie bonjour.

Mais zawsze możemy też powiedzieć „salut”, czyli „cześć”, prawda?

Oui. Bien sûr! „Bien sûr” znaczy „oczywiście”. Możemy tak powiedzieć, pod warunkiem, że znamy się już i jesteśmy na „Ty”.

Rozumiem! A więc „bien sûr” znaczy „oczywiście”? „Bien” to dobrze, a „sûr” - co znaczy „sûr”? Brzmi to trochę jak „sure” po angielsku, czyli „jasne”.

Oui. Samo „sûr” znaczy „pewny”, „mogący liczyć”. Ami, dis en français: Oczywiście.

Bien sûr.

Sara, to jak Ci się podobał „cadeau” ode mnie, czyli prezent ode mnie - kolacja z Adriene?

Ce było fantastique!

Haha. Cher ami, s'il vous plaît, dis en français: Tak, ten prezent jest dla mnie.

Oui, ce cadeau est pour moi.

Bien, a teraz załóżmy, że ce cadeau jest absolutnie pyszny - „delicieux”. Ami, dis en français: To jest absolutnie pyszne.

C'est absolument délicieux. Adam... Jak mogę podziękować za ce cadeau?

Słowo „dziękuję” en français to nazwa popularnych czekoladek. Masz jakiś pomysł?

Hmm... Chyba nie chodzi o delicje...? Wiem! „Merci”!

**Oui! Właśnie tak! „Merci” to „dziękuję”. Cher ami, s'il vous plaît, dis en français
Dziękuję.**

Merci.

A teraz, dis: Dziękuję, to jest pyszne.

Merci, c'est délicieux. I to by się zgadzało, bo ta bombonierka taka właśnie jest.

A właśnie... „Bombonierka”... To słowo też pochodzi z français, ponieważ „bonbon” to en français „cukierek”, „czekoladka”, czy po prostu „słodycz”. Stąd nasza bombonierka, a en français „bonbon”.

Aha! I wszystko jasne! Kiedyś były takie cukierki BonBon, a słowo to można skojarzyć też z dwoma bąkami - bąk bąk bez „k”, czyli „bonbon”. Zawsze mam jakieś dobre skojarzenia, prawda?

Rzeczywiście, tu es très bon w tej materii. A właśnie, mówisz, że „zawsze”, a to bardzo użyteczne słowo. En français brzmi ono „toujours”. Drogi słuchaczu, s'il vous plaît, dis en français te dwa słowa: Cukierek, zawsze.

Bonbon, toujours. To trochę jak bonjour.

Tak, w wyrazie toujours występuje słowo jour - czyli dzień. A z kolei „tous” znaczy wszystkie. Te dwa słowa sklejają się w jedno i powstaje toujours (to środkowe „s” znika i wskakuje na koniec. Tłumacząc to dosłownie - „wszystkie dni”, czyli po prostu „zawsze”.

A mi to raczej brzmi, jakby tu był żur - tu-żur.

Cher ami, przetłumacz: Tu jest zawsze fantastycznie.

C'est toujours fantastique ici. A ja myślę, że tu jest zawsze pięknie.

Okay. Haha, Ami, jak byłoby to en français? Ja myślę, że tu jest zawsze pięknie.

Pour moi, c'est toujours beau ici.

Parfait!

O, a co to znaczy? Trochę jakbyś przeganiał psa czy kota. Fe...

„Parfait” to „perfekcyjnie”, „doskonale”. Cher ami, s'il vous plaît, répétez: Parfait.

Parfait. Oui, c'est parfait, merci. Dobrze powiedziałam?

Très bien. Powiedziałaś: „Tak, to jest doskonałe, dziękuję”. Cher ami, teraz Ty, dis: Tak, to jest doskonałe, dziękuję.

Oui, c'est parfait, merci.

Fantastique!! A jak przetłumaczysz takie zdanie „To jest zawsze absolutnie pyszne i doskonałe”?

C'est toujours absolument délicieux et parfait.

Parfait! Doskonale!

Adam, muszę już lecieć, bo mam spotkanie. Merci pour tous. Czy mogę tak powiedzieć? Dziękuję za wszystko?

Powiedzieć można, wymagałoby to jednak nieco innego zapisu.

Dlaczego?

„Tous” z literką „s” na końcu to „wszystkie”, np. dni, czy prezenty, a „wszystko” - tak ogólnie - to „tout” - z literą „t” na końcu - brzmi tak samo, tylko pisze się inaczej.

Hm... To ciekawe.

Jeszcze do tego wrócimy przy jakiejś okazji. :)

Adam, swoją drogą, czy mogę użyć „salut” też na pożegnanie, jako takie „no to cześć”?

Oui! Jak najbardziej. „Salut” używane jest zarówno na powitanie, jak i pożegnanie. Jak byłem pewnego razu we Francji, bardzo mnie też zaskoczyło, że Francuzi równie często, a może nawet częściej, na pożegnanie używają włoskiego słówka „Tchao / Ciao”. Jest to oczywiście nieformalny zwrot, ale bardzo popularny właśnie na pożegnanie.

Ciao? To rzeczywiście brzmi jak włoski, zresztą równie piękny język. Właściwie w Polsce też spotkałam się, z tym że niektórzy, żegnając się, mówią właśnie „no to ciao!”. No i znowu skojarzyła mi się piosenka z serialu „Dom z papieru” pt. „Bella ciao”, którą śpiewał Profesor.

A przecież ten serial był w języku hiszpańskim. Wychodzi więc na to, że „ciao” to bardzo uniwersalne słówko, używane potocznie w wielu krajach.

No dobrze... Cher ami, powiedzmy teraz razem „cześć” na pożegnanie.

Salut!

Lub: Ciao!

Lub: Au revoir!

No to ciao, Sara! Ami, pamiętaj oczywiście o quizie pod tym odcinkiem!

Ciao, Adam!